

32 - INIMA MEA, AR FI EA CA PĂMÂNTUL UNEI GRĂDINI?

Astăzi vom vorbi despre sol, grădini, semințe și inima noastră. De ce? Ei bine, pentru că, într-o scurtă poveste pe care a spus-o, Isus compară inima noastră cu solul, solul unei grădini de exemplu. În acest sol, prin urmare, în inima ta, vor exista tot felul de semințe, idei, gânduri, precum și o sămânță foarte bună. Această sămânță foarte bună este Evanghelia pe care o auzi, pe care o citești, ce a spus Isus, ce a făcut El, ce face și astăzi. Dar ce va deveni această sămânță bună în viața ta? Va crește? Se va usca? Va fi sufocată de alte plante? Cum o putem face să dea rod?

Asta vom vedea în această parabolă pe care o vei găsi în capitolul 13 al Evangheliei după Matei. Apoi, vei putea răspunde la întrebarea mea: ce este un pământ bun pentru Isus?

SEMĂNĂTORUL IEȘIT SĂ SEMĂNEZE

Imaginează-ți un fermier proprietar de un câmp. Vrea să aibă o recoltă bună, așa că pregătește pământul răsturnându-l.

Într-o dimineață devreme, spune:

- Hai să mergem!. E timpul să semănăm.
Traversează câmpul de la un capăt la altul.

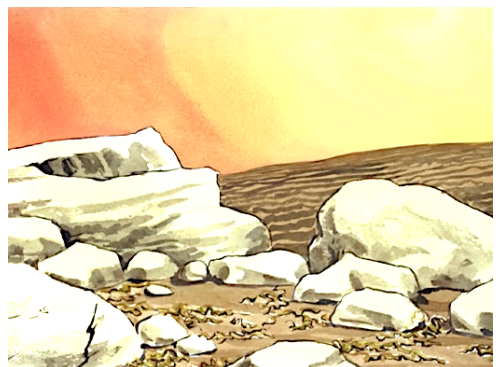
Cu un gest măreț, aruncă pumni mari din sămânța lui bună.

Câmpul nu are gard, așa că unele semințe cad pe marginea drumului... Păsările se grăbesc repede spre ele și le ciugulesc. Și iată, aceste semințe bune au dispărut, s-au **pierdut!**

Alte semințe cad printre pietre. Germinează foarte repede, dar nu este suficient pământ; vlăstarii mici nu au multe rădăcini; sunt foarte fragili.

Și când iese soarele, se uscă. **Pierdute!**

Alte semințe cad printre mărăcinii care mărginesc câmpul. Acești mărăcini au spini și frunze abundente.

Plantele mici se sufocă repede și dispar. **Pierdute!**

Alte semințe cad în pământul bine pregătit, pământ bun fără pietre, fără mărcini.

Plantele mici germinează și cresc. Rădăcinile se afundă în sol, găsesc umezeală, iar tulpinile se dezvoltă, cresc, devin foarte verzi, lungi și puternice.

Un știulete de porumb se formează și se dezvoltă și el.

- Acești știuleți sunt magnifici, a spus fermierul într-o zi,

încep să capete o frumoasă culoare aurie.

Îi examinează cu atenție.

- Oh! În acest știulete sunt 30 de boabe, în acela 60, iar în acesta, și mai bine, 100 de boabe. Va fi cu adevărat o **recoltă frumoasă!** a spus el cu bucurie.

ȘI TU ȘI EU!

Vom răspunde imediat la întrebarea pusă: ce este un pământ bun pentru Isus?

Un pământ bun! Este un pământ care va permite sămânței să crească și să aducă mult rod. Reprezintă inima celui care iubește să audă și să citească Evanghelia, care crede în Isus și vrea să facă ceea ce îi place Lui, să-L asculte. El aduce roade bune făcând ce este bine.

Grânele ciugulite de păsări. Ele reprezintă toate cuvintele auzite care, hop! Un moment mai târziu sunt uitate, zboară. Nu mai rămâne nimic.

Pământul pietros este inima celui care este fericit să audă frumoasele povești ale lui Isus, dar căruia îi este greu să asculte. Când sunt momente dificile, el încetează să creadă, se descurajează. Nu are rădăcini. Cât despre spini, știți ce reprezintă? Ei reprezintă grijile, preocupările, dorințele pe care le putem avea și care ocupă atât de mult spațiu, încât ne sufocă și ne fac să uităm cuvintele bune ale lui Isus.

Îți propun să te gândești asupra acestei parabole. Încetul cu încetul o înțelegem mai bine.

Și când mergi într-un lan de grâu, de exemplu, profită de ocazie pentru a examina spicele, boabele. Poți de asemenea, să-l întrebi pe agricultor.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Repetăm adesea aceleași lucruri copiilor noștri și ne obosește. Dar suntem forțați să ne dăm seama că nu sunt întotdeauna dispuși să asculte. Totuși, perseverăm pentru binele lor, știind că ceea ce semănăm, vom culege.

În ceea ce privește viața spirituală, este la fel. Vrem să semănăm lucruri bune în inimile copiilor noștri. Nu este aceasta cea mai frumoasă dintre toate grădinile?

Foarte repede, prietenii, mass-media și mulți alții vor veni și vor pune acolo tot felul de semințe, semințe bune, dar și semințe rele.

Așadar, încă de la o vârstă fragedă, să sădăm cu regularitate în inimile lor sămânța bună a Cuvântului lui Dumnezeu. Cum? Trăind-o noi înșine în familie, vorbindu-le despre Isus, încurajându-i zi de zi să o trăiască și ei, pentru ca credința lor să prindă rădăcini și să aducă rod.

Natura ne învață că fiecare sămânță are nevoie de timp pentru a prinde rădăcini și a crește. De asemenea, are nevoie să fie udată cu regularitate de rugăciunile noastre și de acțiunea Duhului Sfânt.